

A Montserrat Abelló, *Cares a la finestra. 20 dones poetes de parla anglesa del segle XX*

Sabadell, Ed. AUSA, 1993

Mite

Molt després que Èdip, vell i cec anés pels camins. Va sentir una olor familiar. Era

l'Esfinx. Èdip li va dir, "Vull fer-te una pregunta.

Per què no vaig reconèixer la meva mare?" "Vas donar la resposta equivocada", contestà l'Esfinx. "Però, això era el que feia que tot fos possible", va dir Èdip. "No", féu ella.

"Quan vaig preguntar què camina amb quatre potes al matí, dues al migdia, i tres al vespre, em vas contestar.

L'home. No en vas dir res, de la dona".

"Quan es diu Home", contestà Èdip, "s'inclou la dona també. Tothom ho sap això". Ella va dir, "Això és el que et penses".